

UDK 577.4:712.23(497.16)

Muso DIZDAREVIĆ, Radomir LAKUŠIĆ, Zora GLIGOROVIĆ-DANON*

**NETO PRIMARNA PRODUKCIJA I UKUPNA BIOMASA
NAJZNAČAJNIJIH EKOSISTEMA NACIONALNOG PARKA
»BIOGRADSKA GORA« U CRNOJGORI**

**NET PRIMARY PRODUCTION AND TOTAL BIOMASS OF THE MOST
IMPORTANT ECOSYSTEMS OF NATIONAL PARK »BIOGRADSKA GORA«
IN MONTENEGRO**

Izvod

Prikazani su rezultati proučavanja neto produkcije i energetskog potencijala najznačajnijih ekosistema prašumskog rezervata Biogradska gora na planini Bjelasici u Crnoj Gori.

Abstract

The results of the study of net production, the total biomass and the power potential of the ecosystems of the jungle reservation Biogradska gora on the mountain Bjelasica in Montenegro, are presented.

UVOD

U novije vrijeme su sve izraženije tendencije proučavanja globalnih karakteristika ekosistema, strukturnih, dinamičkih i funkcionalnih, koje se iskazuju kao osnovna prepostavka uspješnije procjene produkcione sposobnosti, jednog od krajnjih ciljeva ekosis-

* Prof. dr Muso Dizdarević, Katedra za ekologiju i zaštitu životne sredine Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta u Sarajevu.

Prof. dr Radomir Lakušić, Univerzitet u Sarajevu.

Mr Zora Gligorović-Danon, Katedra za fiziologiju PMF Univerziteta u Sarajevu.

temskih istraživanja uopšte. To podrazumijeva da se pri valorizaciji bilo kojeg prostora u okviru geobiosfere mora uključivati i taj aspekt istraživanja. U tom kontekstu je i izvršeno globalno procjenjivanje produkcione sposobnosti najvažnijih ekosistema na prostoru Nacionalnog parka »Biogradska gora«.

MATERIJAL I METODIKA

Kao osnovno polazište za procjenu neto produkcijske i ukupne biomase ekosistema Nacionalnog parka »Biogradska gora« korišteni su sljedeći izvori:

- Karta ekosistema Nacionalnog parka »Biogradska gora« (Lakušić et al. 1990),
- Potencijalna produkcijska sposobnost osnovnih klimatskih zona na planeti Zemlji (Walter, 1985) i
- Primarna produkcijska sposobnost biljne mase najvažnijih ekosistema planete Zemlje (Whittaker, 1971).

Kao mjera produkcionih karakteristika korištena je neto primarna produkcijska sposobnost i količina fitomase na jedinicu prostora u najvažnijim ekosistemima Nacionalnog parka »Biogradska gora«.

Uz primjenu odgovarajućih koeficijenata, na osnovu ovih rezultata dobijena je procjena ukupne biomase, te godišnji i ukupni energetski potencijal na ovom prostoru.

REZULTATI I DISKUSIJA

Rezultati procjene su prezentirani u Tabeli 1 i odnose se na stvarnu produkcionu sposobnost ovoga prostora, računajući da ove vrijednosti predstavljaju oko 75% u odnosu na potencijalnu produkcionu sposobnost. U vezi sa ovim treba napomenuti da se polazišta citiranih autora (Walter i Whittaker) djelimično razlikuju. Naime, Walter daje procjenu potencijalne sposobnosti pojedinih zonalnih ekosistema, a Viteker njihovu stvarnu sposobnost, iz čega se može zaključiti da je stvarna produkciona sposobnost planete Zemlje u globalu oko 77% u odnosu na potencijalnu produkcionu sposobnost. Ovaj odnos stvarne i potencijalne produkcione sposobnosti može se prihvati i za Nacionalni park »Biogradska gora«, s obzirom na relativno visok stepen očuvanosti prirodnih potencijala ekosistema ovoga prostora, a naročito onih najrasprostranjenijih, kao što su bukovo-jelove i subalpinske bukovo-javorove šume. Pojas montanih bukovih šuma, a naročito pojas hrastovo-grabovih šuma ovoga prostora pretrpjeli su do sada daleko veći stepen antropogene degradacije, te je utoliko i veća razlika između njihove stvarne i potencijalne primarne produkcijske. Drastičnu degradaciju na ovom prostoru pretrpio je pojas klekovine bora, koji je od davnina pretvoren u planinske pašnjake i livade, čija je stvarna produkcijska sposobnost u odnosu na potencijalnu produkcijsku klekovine između 33 i 66%, a u slučajevima erozije zemljišta, svega između 1 i 5%, od produkcijske sposobnosti.

klimatogenog ekosistema *Pinetum mugi calcicolum* Lakušić et al. 1973. Najniži stepen degradacije pretrpjeli su ekosistemi sa najnižom prirodnom produkcijom, poput pukotina stijena, sipara, snježnika i

PRAŠUMSKOG REZERVATA BIOLASIĆI

vjetrometina, što je u neku ruku i srećna okolnost, jer se i najblaži antropogeni uticaji na ove ekosisteme drastično odražavaju na strukturu, dinamiku i produkciju njihovih životnih zajednica.

Iz rezultata koji se odnose na neto primarnu produkciju i ukupnu količinu fitomase sa dosta vjerovatnoće se može dati globalna procjena ukupne biomase ovoga prostora na osnovu određenih opštih zakonitosti njihovih odnosa na planeti Zemlji. Naime, na količinu fitomase dodaje se vrijednost od 1% da bi se dobila količina biomase.

S druge strane, takođe na osnovu određenih globalnih zakonitosti odnosa fito, odnosno biomase i energije, moguće je davati i procjenu energetske sposobnosti određenog prostora izražene u džulima, što je u ovom slučaju i učinjeno.

Valja istaći da ovu procjenu treba prihvati uslovno, sa mogućim čak značajnim odstupanjima od stvarnog stanja, i to s obzirom kako na mogućnost greške što se u kalkulaciji površine prostora polazi od tzv. geografske površine (površine prema geografskoj karti) a ne od stvarne, tako i s obzirom što bi za realniju procjenu bio potreban daleko viši stepen poznavanja stvarnog stepena degradacije ekosistema ovoga prostora od onog sa kojim smo raspolažali u ovom trenutku. No, bez obzira na ovu rezervu smatramo da će ovi podaci biti veoma korisni i značajni iz više razloga, a naročito što:

- pružaju mogućnost globalne procjene produkcione sposobnosti ovoga prostora,
- mogu poslužiti kao osnova za upoređivanje sa drugim područjima i
- treba da izazovu intenzivnija istraživanja u ovoj oblasti, koja su u našoj zemlji naročito oskudna.

Ipak, bez obzira na sve koristi ovog komparativnog posrednog metoda globalne procjene produkcione sposobnosti treba ga koristiti samo u slučajevima dok još ne postoje osnove za korištenje neposrednih metoda istraživanja produkcionih sposobnosti svakog konkretnog ekosistema.

REZIME

U radu su prikazani rezultati proučavanja neto produkcije, ukupne biomase i energetskog potencijala ekosistema prašumskog rezervata Biogradska gora na planini Bjelasici u Crnoj Gori. Od pojasnih ekosistema obuhvaćeni su:

- Fagetum moesiaceae montanum* Blečić & Lakušić 1970,
- Abieti-Fagetum moesiaceae* Blečić & Lakušić 1970,
- Fageto-Aceretum visianii* Blečić & Lakušić 1970,
- Abietetum dinaricae* Lakušić 1989,
- Daphno blagayanae-Piceetum abietis* Lakušić et al. 1989, te
- Oxytropidion dinaricae* Lakušić 1966;
- od sekundarnih (antropogenih) ekosistema:
- Festucion albanicae* Lakušić 1970,
- Jasionion orbiculatae* Lakušić (1964) 1966 i
- Pancicion* Lakušić (1964) 1966, a od apojasnih ekosistema:

Aceri-Fraxinetum montenegrinum Blečić & Lakušić 1970.
Salicetum albae montanum Lakušić 1989,
Amphoricarpion erbtiscae Lakušić 1968 i ekoisstemi glacijalnih jezera
 reda *Potametalia* W. Koch 1926.

Zaključeno je da najvišu bioprodukciju imaju higro-mezofilni i mezo-filni, lišćarsko-listopadni ekosistemi, i to ovim redom: *Aceri-Fraxinetum montenegrinum*, *Fagetum moesiaceae montanum*, *Abieti-Fagetum moesiaceae* i *Salicetum albae montanum*, zatim ekosistemi tamnih četinarskih šuma; *Daphno blagayanae-Piceetum abietis* i *Afietetum dinaricum*, a najnižu pro-dukkciju ekosistemi pukotina stijena: *Amphoricarpion bertisceae*.

Intermediran položaj, kako po bioprodukciji, tako i po energetskoj vrijednosti njihove biomase imaju: ekosistemi subalpinskih bukovovo-javorovih šuma (*Fageto-Aceretum visianii*), mezofilnih livada sveze *Pancicion*, subal-pinskih rudina na karbonatima sveze *Festucion albanicae*, subalpinskih rudina na silikatima sveze *Jasionion orbiculatae*, alpinskih rudina na karbonatima sveza *Oxytropidion dinaricae*, te glacijalna jezera i potoka. (Tab. 1).

LITERATURA

- Bazilevič N. I. & Rodin L. E. (1969): Geografičeskie zakonomer-nosti produktivnosti i krugovorota hemičeskikh elementov v osnovnih tipah rastiteljnosti Zemli. Obše teoretičeskie problemi biologičeskoj productivnost (Leningrad), 24—33.
- Blečić V. (1960): Beitrag zur Kenntnis der Weidenvegetation des Gebirge Bjelasica. Bull. Inst. Bot. Univ. (Beograd), 1 (5): 109—118,
- Blečić V. & Lakušić R. (1970): Der Urwald Biogradska Gora in Gebirge Bjelasica in Montenegro. Akad. Nauka i Umjet. Bosne i Herceg. — Posebna izdanja (Sarajevo), 15 (4): 131—140
- Blečić V. & Lakušić R. (1976): Prodromus biljnih zajednica Crne Gore. Glasn. Republ. zav. zašt. prir. — Prirod. muz. (Titograd), 9: 57—98
- Horvat, I., Glavač V. & Ellemborg H. (1974): Vegetation Süd-osteuropas. Fischer-Verlag, Stuttgart
- Janković M. & Kojić M. (1981): Potencijalne mogućnosti jugoslovenske teritorije za primarnu organsku produkciju, s obzirom na uslove zračenja sunca i druge klimatske i orografske faktore. Ekologija, Vol. 16, № 2: 91—103 (Beograd)
- Lakušić R. (1966): Seslerietalia comosae Ordo novus der Caricetea curvulae Br.-Bl. 1926 auf den Balkangebirges. Angewandtepflanzensocio-logic (Wien), 18 (19): 195—200
- Lakušić R. (1966): Vegetacija livada i pašnjaka na planini Bjelasici. Gor. Biol. inst. Univ. Sarajevo, 19: 25—186
- Lakušić R. (1968): Planinska vegetacija jugoistočnih Dinarida. Glasn. Republ. zav. zašt. prir. — Prirod. zbirka (Titograd), 1: 9—75
- Lakušić R. (1970): Die Vegetation der südöstlichen Dinariden. Vegetatio, Vol. XXI, Fasc. 4—6.
- Lakušić R. & Dizdarević M. (1983): Osnove klasifikacije reliktnih populacija, vrsta, biocenoza i ekosistema Balkanskog poluostrva, God. Biol. inst. Univ. Sarajevo; Vol. 36; 133—141
- Lakušić R. (1987): Natural System of ecosystems from Yugoslavia. Abstracts of XIV International Botanical Congres (Berlin west)
- Lakušić R., Dizdarević M., Grgić S., Pavlović B., Re-džić S. (1989): Flora i vegetacija viših biljaka i fauna *Sympyla*, *Pauropoda* i *Molusca* u refugijalno-reliktnim ekosistemima kanjona ri-jeka Tare, Pive, Komarnice, Lima i Drine. Glasnik Odjeljenja prirodnih nauka CANU (Titograd), Knjiga 7: 93—294

- Rohlena I., (1942): Conspectus Florae Montenegrinae. Preslia 20/21 : 1—506
- Walter H. (1985): Vegetation of the Earth and Ecological Systems of the Geo-biosphere, Third, Revised and Enlarged Edition, Springer-Verlag, Berlin — Heidelberg — New York — Tokyo, 1—318
- Whittaker H. R. (1971): Communities and Ecosystems. The Macmillan Company, New York, 1
- Wojterski T. (1971): Parki narodowe Jugosławii. Ochr. Przyr. (Krakow), 36: 11—129

Muso Dizdarević, Radomir Lakušić, Zora Gligorović-Danon

NET PRIMARY PRODUCTION AND TOTAL BIOMASS OF THE MOST
IMPORTANT ECOSYSTEMS OF NATIONAL PARK »BIOGRADSKA GORA«
IN MONTENEGRO

Summary

In the paper are presented the results of the study of net production of the total bio mass and of power potential of the ecosystems of the jungle reservation in Montenegro. Of the zonal ecosystems are included:

Fagetum moesiaceae montanum Blečić & Lakušić, 1970: 177701,82 t; 1367739748,50 MJ

Abieti-Fagetum moesiaceae Blečić & Lakušić 1970: 342178,79 t; 6099731299,40 MJ

Fageto-Aceretum visianii Blečić & Lakušić 1970: 135106,06 t; 2408421227,35 MJ

Abietetum dinaricae Lakušić 1989: 1102,22 t; 19648334,90 MJ

Daphno blagayanae-Piceetum abietis Lakušić et al. 1989: 21292,9k t; 379571019,55 MJ

Oxytropidion dinaricae Lakušić 1966; 502,32 t; 8954422,88 MJ of the secondary ecosystems, or anthropogenous ecosystems:

Jasionion orbiculatae Lakušić (1964) 1966: 170,71 t; 3041111,60 MJ

Campanulion albanicae Lakušić 1966 (Syn.- *Festucion albanicae* Lakušić 1970): and 9446,36 t; 168392242; 62 MJ

Pancicion (Lakušić in Braun-Blanquet 1964) Lakušić 1966, and of the apozonal ecosystems:

Aceri-Fraxinetum montenegrinum Blečić & Lakušić 1970: 5412,63 t; 96486379,42 MJ

Salicetum albae montanum Lakušić 1989: 1751,52 t; 31222877,70 MJ

Amphoricarpion bertiscei Lakušić 1968, and ecosystems of glacial lakes of the order *Potametalia* W. Koch 1926: 4,42 t; 2872,87 t; 78778,40 MJ; 51165,14 MJ

It is concluded, that the highest bioproduction have higro-mesophyllous and mesophilous decidous-broadleaf ecosystems as follows-*Aceri-Fraxinetum montenegrinum*, *Fagetum moesiaceae montanum*, *Abieti-Fagetum moesiaceae* and *Salicetum albae montanum*, then ecosystems of dark coniferous forests: *Daphno-blagayanae-Piceetum abietis* and *Abietetum dinaricae*. An intermediate position concerning bioproduction, as well as the power value of their biomass, have: ecosystems of subalpine beech-monutain maple forest (*Fageto-Aceretum visianii*), of mesophyllous meadows of the alliance *Pancicion*, of subalpine pastures of carbonates of the alliance *Festucion albanicae*, of sub-alpine pastures on silicates of the alliance *Jasionion orbiculatae*, of alpine pastures on carbonates of the alliance *Oxytropidion dinaricae* and glacial lakes and brooks. The lowest production have the ecosystems of rock gaps — *Amphoricarpion bertiscei* (Table 1).